

τὸ ζῆφος μου, τὸ στέμμα μου, τοῦ ἔθνους τὰ Ταμετα,
ὁ Νόμος θὰ μὲ συγχωρή καὶ ἡ Ἀστυνομία,
καὶ πᾶς φρουρὸς τῆς τάξεως θὰ κἀνῃ πὼς δὲν ἔλπει
καὶ θὰ βουτᾷ τὸ χεῖρ τοῦ μᾶς 'στὴ δική μου τοσέπη.

A. Ὀργήγγορα παρακαλῶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
Φ. Θαυμάζω μὲ τὸν ζῆλόν σας κ'ι' αὐτὴν τὴν προθυμίαν
καὶ χαίρω πὼς εὐρίσκονται καθὼς καὶ σὰς φρουροὶ
εὐκίνητοι, δραστήριοι, γενναῖοι, αὐστηροί,
φρονιζόντες ῥεῖποτε περὶ τῶν πολιτῶν
καὶ σώζοντες τὸ ἔχειν μας ἐκ τῶν λωποδυτῶν,
ἀλλ' ἀπὸ τέτοια πράγματα ταῦτ'ι μας δὲν ἰθρύνει
κ'ι' ὁ περιούσιος λαὸς τοὺς φόρους τοῦ πληρόνει.
Εἶναι καλὸν νὰ ἐξυπαῖ καὶ ἡ Ἀστυνομία
καὶ νὰ καταδιώκεται ἑκάστη ἀτιμία,
ὁ νόμος δὲ νὰ φαίνεται πὼς ὄντος λειτουργεῖ,
πὼς πᾶς φρουρὸς τῆς τάξεως καθέλου δὲν ἀργεῖ,
ἀλλὰ ἐγὼ σὰς βεβαίω πὼς ἴλα χάλτσα εἶναι
καὶ ἢ τρεχάλας γίνονται διὰ τὸ θεαθῆναι.

Κανεὶς Ρωμηὸς δὲν φαίνεται πτωχὸς καὶ φουκαρᾶς,
εἰ' ὅλους καλοπέρας καὶ μπλόκος παρας,
δὲν ἔχειε τόσους θηραυροὺς κανένας τί νὰ κἀνῃ
καὶ τρέχει πικ'ι' στὴν τράπουλα τὸν πόνο τοῦ νὰ δάνῃ,
κ'ι' ἀδικῶς τόση γίνεται συζήτησις κ'ι' ἀντάρα,
γιατὶ κ'ι' ἂν χάσῃ 'στὰ χαρτὰ δὲν δίνει μὰς πεντάρα.

Ἵπάρχει τὸ περίσσευμα τοῦ θαυμαστοῦ Τρικούπη,
ὕπαρχε ἀνεξάντλητον τοῦ Κεντρικοῦ τὸ κροῦπι,
κ'ι' ἑνὸση περισυέματα ἐ οδρανὸς μᾶς βρέχει,
κ'ι' ἀπ' τὰ καλαμεθράκια ἡ εὐτυχία τρέχει,
ἀφήτε νὰ σκορπίζωμεν ἡσυχῶς τὸν παρὰ μας
ὡς ἴου πλέον ταμπουρὰ νὰ παίζου τάντερά μας.

A. Βρὲ τράβα εἰς τὸν Στάτικο...
Φ. Τὶ διάβολος σὰς πιάνει ;
τὸν κόσμο δὲν ἀρίντε τὸ γουστό τοῦ νὰ κἀνῃ ;

" Ἄν ἐβουτῶχε ἀληθῶς ἡ προσφιλις 'Ελλάς
καὶ φόρος δὲν ἐπλήρωνε κανεὶς κρεμανταλάτ,
θὰ σὰς ἐφώναζα κ'ι' ἐγὼ « κλειδώσατε τὰ ἴλα,
προτὸς ἐκ πείνης κάτισχανε ἀφήσωμεν τὰ κῶλα ».

A. Βρὲ τράβα εἰς τὸν Στάτικο χωρὶς νὰ μ' ἀπαντᾷς.

Φ. Ἐνα ἱππότην ἡ ἐμὲ δὲν πρέπει νὰ σκουριάζῃς.

" Ὁ κόσμος ἔλος εὐτυχεῖ καὶ δὲν μᾶς δέρνει ψώρα...
πότε θὰ παίζῃ κ'ι' ἡ 'Ελλάς, ἂν δὲν παίζῃ τώρα ;
A. Βουδάσου κ'ι' ἀκολούθειε μας...

Φ. Τὶ διάβολος σὰς πιάνει ;
τὸν κόσμο δὲν ἀρίντε τὸ γουστό τοῦ νὰ κἀνῃ ;
" Ἄρῳ τῆς πείνης εἰσιψῶν καὶ τοῦ λιμοῦ οἱ φόβοι
ἄς ἔλθῃ καὶ ὁ Στάτικος μαζὶ μας νὰ τὰ κόβῃ,
κ'ι' ἄς τρέψῃ κ'ι' ὁ Προθυπουργὸς μὲ τὸ πογγί ! γεμάτο
εἰς τὸν Βαγγεῖλ τὸν Ζερβὸ καὶ εἰς τὸν Ἀσημάτο.

' Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὼς 'σὸ σπῆτι μου ἀνέβῃ,
' στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κ'ι' ἀπὸ τοῦδ' συνοραεῖε
' μὲ Ξενοδογεῖον Σιῶν, — δεῖ ὁσὸ λάδ', τρεῖς 'σὸ εἶδ',

' A. Δὲν 'ντρέπεσαι παληάνθρωπε ;

Φ. Καμιρὶ "ντροπή δὲν κάνω...
ἐγὼ, μορῆ, φιλοσοφῶ 'στὴν τράπουλα ἐπάνω,
καὶ ἤσυγον παρακαλῶ καθίνας νὰ μ' ἀφήτῃ...
ἐγὼ καὶ κάθε ἄνθρωπος ἐπλάσθη κλέπτης φύσει...
ἐν τὸν πλοῦτον ἀγαπᾷ, οὐκίναται τὸν κόπον,
κ'ι' ἔταν κλοπῆς ; δὲν εἴμπορε νὰ εὐρῃ ἄλλον τρόπον,
μὲ τόσας σκέψεις πονηρὰς ἢ δίδα τοῦ σαλεύει
καὶ ρίχνεται 'στὴν τράπουλα καὶ κλέβεται καὶ κλέβει.
Μὲ τοῦτα τὰ τρεχάματα κτυπᾷτε 'σὸν ἄρα,
κ'ι' ἂν δὲν τὰ κόβου ἀπ' ἐδῶ θὰ πάνε παρατέρα,
κ'ι' ἂν οἱ πολιτὰ σήμερα 'σὸν περασμὸν ἀνθίξουν,
ἀλλ' ἄδριον μεθῶριον γιὰ σίγουρα θὰ παίζου,
κ'ι' ὁ Στάτικος καὶ πᾶς ἄρχῃ ἄς μὴν τὸ ἐπιτρέπη...
A. Κυττάξτε τὸν 'γρήγορα 'στὴ μὴ καὶ ἄλλη τοσέπη.

(" Ἀπὸ τὸν σβέρκο ἔξαφρα δῶο τρεῖς ὠροῦοι τὸν πᾶνον...
καὶ κατὰ τοσέπην ἔρευαν τοῦ φουκαρᾶ τοῦ κάνουν,
κ'ι' ὄσα λεπτὰ τοῦ 'βρίσκουνο μὲ τρόπο τοῦ τὰ πείρουν
καὶ μὲ κλωστογαῖς καὶ μὲ γροθιαῖς ἀλύπητα τὸν δέρνουν).

Τὸ Ρωμηὸ ὁ Καζαμίας, μὲ μικρὰς καινοτεταίας.

Γεμάτος ἀπὸ δὴν οπουδαίαν καὶ ἀστεῖαν
ἀντὶ λεπτῶν πενήτηα πωλεῖται 'στὴν Ἐστίαν.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸ Ἐπισκοποπούλου ἡ νὲ ' Ἀδριανή,
τὸν κόμ ἰλ φὸρ κερταὶ καὶ μουσικὸς τρανή,
ἐσάτῃς ἐνυμφεθῆναι τὸν ποιητὴν τὸν Σκόκον
κ'ι' ἡ μουσικὴ κ'ι' ἡ λύρα εὐθὺς ἐπῆραν φόκον.
Μὲ τὴν καρδιά τοῦ δὴλ καὶ ὁ Ρωμηὸς ἐχάρῃ
γι' αὐτὸ τᾶγαπημένον καὶ ταίριαστο ζευγάρι.

' Ὁ τῆς 'Ελλάδος Ὀδηγός, γραφεὶς ὑπὸ Μακρίθῃ...
εἰς ἴλα λεπτομέρεια κ'ι' ἀκριβεῖα καὶ τάξις,
εἰς τοῦτον εἴμπορε καθεὶς ἀληθινὰ νὰ ἴδῃ
πάν ἀφορῶν τοὺς 'Ελληνας, ποῦ εἶναι νὰ τρωμάξῃς,
Συμβάτεια καταπληκτικὰ καὶ σγῆλια ποικίλια...
βιβλίον χρησιμῶτατον καὶ εἰς τὰ δύο φύλα.

Τὸ τῆς Σφιγγὸς βιβλίον μυστηριώδους ὕφους,
περιλαμβάνον τόσα ἀίνιγματα καὶ γρίφους,
προβλήματα παντοῖα, μικρὰ τε καὶ μεγάλα,
πολλῆν κρυπτογραφίαν, κυβόλεξα καὶ ἄλλα.
Περιεργὸν φρόντι καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον...
πωλεῖται 'στῆς Ἐστίας τὸ διδισπωλεῖτον.

μὲ Χημειον, μὲ μὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

' Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, — ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κονιορτὸς πολὺς.